

MATTHEÛS

5:1-2

Een inleiding op de Bergrede en de zaligsprekingen waarmee Jezus haar begint.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/5-1-2

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Mattheüs en Lukas over de Bergrede	7 min	3
2	Wat een zaligspreking betekent	4 min	6
3	Zaligsprekingen en weeën in Lukas	4 min	9
4	Armoede en de waarden van Gods Koninkrijk	4 min	11
5	Het karakter en loon van Jezus' discipelen	6 min	13
	Om verder te lezen		16

1

Mattheüs en Lukas over de Bergrede

In de studie van vandaag gaan we kijken naar de Bergrede, die begint in Mattheüs 5 en doorloopt tot en met Mattheüs 7. Deze rede heeft een parallel, of in elk geval een gedeeltelijke parallel, in Lukas 6, van ongeveer vers 20 tot het einde van dat hoofdstuk. Het interessante aan deze twee redes is dat ze zoveel op elkaar lijken en toch niet helemaal hetzelfde zijn. Mattheüs besteedt natuurlijk drie hoofdstukken aan deze rede. Lukas besteedt er slechts een half hoofdstuk aan. Toch beginnen ze op beide plaatsen met in wezen dezelfde woorden, en eindigen ze op dezelfde manier. Wanneer je Lukas 6 vanaf vers 20 doorleest, zul je merken dat het een algemene opbouw volgt die lijkt op die van Mattheüs 5 tot en met 7.

Mattheüs 5 beschrijft de plaats waar Jezus ging zitten echter als een berg, en daarom wordt dit de Bergrede genoemd. In Lukas 6 lezen we dat Jezus afdaalde van een berg waar Hij de hele nacht had gebeden. Hij daalde af naar een vlakte, of een vlakke plaats, en daar hield Hij de rede die in Lukas 6 is opgetekend.

Er is onder Bijbelgeleerden veel discussie geweest over de vraag of deze twee redes dezelfde rede zijn, of twee verschillende redes die bij verschillende gelegenheden werden gehouden. Als het dezelfde rede is, zouden we moeten zeggen dat de vlakke plaats vanwaar Jezus haar volgens Lukas 6 hield, een vlakke plaats op de berghelling was. Dan bevond Jezus Zich in feite nog steeds op de berg, zoals in Mattheüs staat. We zouden ook moeten zeggen dat Lukas de rede enorm heeft ingekort, of dat Mattheüs haar heeft uitgebreid.

Ik denk dat deze laatste suggestie niet ondenkbaar is, en ik wil je aandacht vestigen op iets wat Mattheüs doet. In het Evangelie van Mattheüs zijn de onderwijzingen van Jezus grotendeels gegroepeerd in vijf belangrijke redes. De eerste daarvan is deze, de Bergrede, die we vinden in Mattheüs 5, 6 en 7. De tweede belangrijke rede in Mattheüs staat in hoofdstuk 10. We zouden die de zendingsrede kunnen noemen, omdat Jezus die hield toen Hij de twaalf eropuit stuurde om zendingswerk te doen. Dan hebben we

nog een belangrijke rede in Mattheüs 13. Die wordt gewoonlijk de gelijkenissenrede genoemd, omdat ze eenvoudigweg bestaat uit een lange reeks gelijkenissen over het Koninkrijk van God. De vierde belangrijke rede in Mattheüs staat in hoofdstuk 18 en gaat over vergeving en relaties. Ik zou die gewoonlijk een rede over relaties noemen. De laatste grote rede in Mattheüs staat in Mattheüs 24 en 25 en noemen we de rede op de Olijfberg. We hebben dus deze vijf redes in Mattheüs, die het grootste deel bevatten van het onderwijs van Jezus dat in Mattheüs is opgetekend.

Er zijn sterke aanwijzingen dat deze vijf redes in feite samenstellingen zijn van het onderwijs van Jezus, en geen werkelijke redes die elk volledig bij één gelegenheid zijn gehouden. In Mattheüs 24 en 25 bijvoorbeeld, de vijfde van deze redes, die we de rede op de Olijfberg noemen, vinden we gedeelten van twee verschillende redes uit Lukas. In Lukas 17 en Lukas 21 hebben we twee volkomen verschillende redes, en die zijn in Mattheüs 24 samengevoegd tot één rede.

Ook Mattheüs 10, de tweede rede in Mattheüs, de zendingsrede, bevat aanwijzingen dat het om meer dan één rede gaat, of om onderwijs van Jezus bij meer dan één gelegenheid, dat is samengevoegd alsof het allemaal op hetzelfde moment werd gegeven. Op een bepaald moment zegt Jezus bijvoorbeeld in Mattheüs 10:

U zult zich niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen stad van de Samaritanen binnengaan, maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël.

MATTHEÛS 10:5-6

Later in dezelfde rede zegt Hij:

En u zult ook voor stadhouders en koningen geleid worden omwille van Mij, tot een getuigenis voor hen en de heidenen.

MATTHEÛS 10:18

enzovoort. Bij één gelegenheid stuurde Jezus hen eropuit voor een korte missie die uitsluitend binnen Israël plaatsvond. Maar sommige instructies daar lijken van toepassing te zijn op hun latere missie, wanneer ze eropuit zouden gaan om de Grote

Opdracht te vervullen, en kunnen bij een andere gelegenheid zijn gegeven.

Het is mogelijk dat Mattheüs in Mattheüs 5 tot en met 7, wat wij als de Bergrede hebben, Lukas' versie van de Bergrede heeft uitgebreid door gedeelten toe te voegen die Jezus bij andere gelegenheden uitsprak. De suggestie dat Mattheüs deze redes heeft uitgebreid, wil niet zeggen dat Mattheüs iets heeft verzonnen of dat Jezus sommige van deze dingen niet werkelijk heeft gezegd. Het betekent veeleer dat Mattheüs de uitspraken van Jezus thematisch heeft gerangschikt. Jezus zei bij veel gelegenheden veel dingen, en Mattheüs herinnerde zich die en wilde ze bijeenbrengen in verzamelingen van wat Jezus over een bepaald onderwerp had gezegd.

Er zijn boeken uitgegeven die je in christelijke boekhandels kunt kopen en die dit soort dingen doen. Je hebt bijvoorbeeld Nave's Topical Bible, waarin de Bijbelverzen niet zijn gerangschikt in de volgorde waarin ze in de Bijbel voorkomen, maar thematisch zijn gerangschikt. Dit is geen ongeoorloofde manier om materiaal te ordenen, en Mattheüs lijkt dit tot op zekere hoogte te hebben gedaan.

Als dat waar is, dan is het misschien terecht om te zeggen dat Mattheüs en Lukas dezelfde rede weergeven, maar dat Mattheüs die eenvoudigweg langer heeft gemaakt door materiaal toe te voegen dat Jezus bij andere gelegenheden over dezelfde onderwerpen uitsprak, en die rede zo heeft uitgebreid. Het meeste materiaal dat Mattheüs in deze Bergrede opneemt en dat Lukas niet in zijn versie opneemt, is niettemin op andere plaatsen in Lukas te vinden. Lukas erkent dus dat Jezus bijna al deze dingen die Mattheüs vastlegt, heeft gezegd. Maar bij Lukas zegt Jezus ze bij andere gelegenheden dan bij Mattheüs. Deze kenmerken hebben veel geleerden ertoe gebracht te geloven dat Mattheüs de uitspraken van Jezus in deze vijf redes thematisch heeft verzameld. De dingen die Jezus in Mattheüs 5, 6 en 7 zegt, kunnen allemaal bij dezelfde gelegenheid zijn gezegd, maar dat hoeft niet zo te zijn. Ze worden ons in één geheel aangeboden, alsof het één rede was, en misschien was dat ook zo. Maar het is ook mogelijk dat Jezus sommige van deze dingen bij andere gelegenheden heeft gezegd en dat ze hier eenvoudig onder onze aandacht worden gebracht omdat de Bergrede het onderwerp introduceert.

2

Wat een zaligspreking betekent

Mattheüs 5 begint met deze woorden:

Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei: Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen. Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden. Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven. Zalig zijn zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden. Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien. Zalig zijn de vreedstichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden. Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen. Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

MATTHEÛS 5:1-12

Deze acht uitspraken aan het begin van de Bergrede beginnen allemaal met één woord: ‘zalig’. Een uitspraak als deze, die met het woord ‘zalig’ begint, wordt gewoonlijk een zaligspreking genoemd. Het is een uitspraak over de zaligheid van een bepaalde categorie mensen. Jezus sprak veel zaligsprekingen uit, en ook van andere mensen zijn zaligsprekingen in de Schrift opgetekend.

Zo was er een gelegenheid waarbij een vrouw tegen Jezus zei:

Het gebeurde, toen Hij deze dingen sprak, dat een vrouw uit de menigte haar stem verhief en tegen Hem zei: Zalig is de buik die U gedragen heeft, en zijn de borsten waaraan U gezogen hebt!

LUKAS 11:27

Dat was een zaligspreking:

Gelukkig is de vrouw die U gedragen heeft.

Maar Jezus zei:

Maar Hij zei: Veeleer zijn zij zalig die het Woord van God horen en het bewaren.

LUKAS 11:28

Dat is een zaligspreking:

Gelukkig zijn de mensen die het woord van God horen en ernaar handelen.

In wezen zegt Hij dat mensen die het Woord van God horen en het doen, op een bijzondere manier zalig zijn.

In het boek Openbaring staan zeven van zulke zaligsprekingen. Er staat bijvoorbeeld:

Zalig is hij die leest en zijn zij die horen de woorden van de profetie, en die in acht nemen wat daarin geschreven staat, want de tijd is nabij.

OPENBARING 1:3

Dat is een zaligspreking.

Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

OPENBARING 20:6

Dat is een zaligspreking. Deze Bergrede begint met acht zaligsprekingen.

Deze zaligsprekingen zijn enigszins opmerkelijk, omdat ze verder gaan dan alleen de uitspraak: 'Die-en-die persoon is zalig.' Hij zegt ook waarom ze zalig zijn: 'Want zij' dit of dat. Met andere woorden, Hij stelt niet alleen vast dat ze zalig zijn en laat vervolgens in het midden waarom ze zalig zouden zijn. Hij vertelt ons precies waarom zij tot de zaligen behoren.

Ik moet waarschijnlijk zeggen dat dit woord 'zalig', het Griekse woord makarios, gelukkig, fortuinlijk of benijdenswaardig betekent. De mensen die Jezus beschrijft, zijn de mensen die werkelijk de meeste reden hebben om gelukkig te zijn. Toch lijken de mensen die Hij beschrijft op het eerste gezicht soms niet degenen te zijn die wij de gelukkigste mensen zouden noemen. Mensen die treuren, bijvoorbeeld, lijken niet gelukkig te zijn. Mensen die vervolgd worden, lijken niet noodzakelijk de gelukkigste, meest benijdenswaardige categorie mensen. Toch behoren zij tot degenen van wie Jezus zei dat ze zalig, gelukkig of benijdenswaardig zijn.

3

Zaligsprekingen en weeën in Lukas

In Lukas' versie van de Bergrede zijn de zaligsprekingen heel anders. In sommige opzichten zijn ze hetzelfde, maar op opvallende manieren zijn ze anders. Laat ik hier kort de aandacht op vestigen. In Lukas 6 beginnen de zaligsprekingen in vers 20.

Er staat:

En toen Hij Zijn ogen opgeslagen had naar Zijn discipelen, zei Hij: Zalig bent u, armen, want van u is het Koninkrijk van God. Zalig bent u die nu honger hebt, want u zult verzadigd worden. Zalig bent u die nu huilt, want u zult lachen. Zalig bent u, wanneer de mensen u haten, en wanneer zij u uitstoten en u smaden en uw naam als slecht verwerpen omwille van de Zoon des mensen. Verblijd u op die dag en spring op van vreugde, want zie, uw loon is groot in de hemel. Hun vaders deden immers evenzo met de profeten. Maar wee u, rijken, want u hebt uw troost al. Wee u, die verzadigd bent, want u zult hongerlijden. Wee u die nu lacht, want u zult treuren en huilen. Wee u, wanneer alle mensen goed van u spreken, want hun vaders deden evenzo met de valse profeten.

LUKAS 6:20-26

Zo begint de preek in Lukas. Je ziet dat hij met zaligsprekingen begint, net als de preek in Mattheüs, maar ze zijn anders. Om te beginnen zijn het er minder. In de preek in Lukas staan vier zaligsprekingen en in die van Mattheüs acht. Maar op de

vier zaligsprekingen in Lukas volgen vier wee-uitroepen, en elke wee-uitroep correspondeert met een van de zaligsprekingen. De eerste zaligspreking luidt bijvoorbeeld:

Zalig bent u, armen, want van u is het Koninkrijk van God.

LUKAS 6:20

maar de eerste wee-uitroep luidt:

Wee jullie die rijk zijn.

Dan heb je:

Gelukkig zijn jullie die honger hebben, maar ook:

Wee jullie die genoeg te eten hebben.

Je hebt:

Gelukkig zijn jullie die nu huilen,

maar ook:

Wee jullie die nu lachen.

En:

Gelukkig zijn jullie wanneer de mensen jullie haten, maar ook:

Wee jullie wanneer alle mensen goed over jullie spreken.

De manier waarop de zaligsprekingen in Lukas worden weergegeven, is dus heel anders. Je hebt er de helft zoveel als in het Evangelie van Mattheüs, en bij elke zaligspreking staat een corresponderende wee-uitroep over de tegenovergestelde groep mensen. Mattheüs bevat geen van die wee-uitroepen.

Bovendien lijken de zaligsprekingen in Mattheüs geestelijker te zijn dan die in Lukas. Dat betekent niet beter. Het betekent alleen dat ze geestelijk van aard zijn. In Lukas staat bijvoorbeeld:

Zalig bent u, armen, want van u is het Koninkrijk van God.

LUKAS 6:20

In Mattheüs is het:

Gelukkig zijn de armen van geest.

Zoals het in Lukas staat, zou van iedereen die arm is gezegd kunnen worden dat hij gezegend is, enkel omdat hij geen geld heeft. Maar bij Mattheüs staat:

Gelukkig zijn jullie die arm van geest zijn.

Zo is het in Lukas ook:

Gelukkig zijn jullie die honger hebben.

Maar in Mattheüs is het:

Gelukkig zijn jullie die hongeren en dorsten naar gerechtigheid.

In Lukas klinkt het dus alsof Hij eenvoudigweg mensen uit een bepaalde maatschappelijke klasse beschrijft: de armen en de hongerigen. Maar in Mattheüs worden deze mensen beschreven in termen van hun geestelijke toestand: arm van geest en hongerend naar gerechtigheid.

4

Armoede en de waarden van Gods Koninkrijk

We kunnen Jezus beslist niet zo opvatten alsof Hij leerde dat alle arme mensen gezegend zijn, enkel omdat ze geen geld hebben, of dat alle mensen die honger hebben gezegend zijn, enkel omdat ze geen voedsel hebben. Het is namelijk duidelijk dat

sommige mensen in dit leven arm zijn en eveneens naar de hel gaan. Jezus zei in Lukas 6:20:

En toen Hij Zijn ogen opgeslagen had naar Zijn discipelen, zei Hij: Zalig bent u, armen, want van u is het Koninkrijk van God.

LUKAS 6:20

De discipelen van Jezus waren enigszins arm geworden, omdat ze Hem volgden in plaats van materieel gewin na te jagen. Hij zei dat je misschien arm bent, maar dat je desondanks gezegend bent, omdat het Koninkrijk van God van jou is. Het is niet waar dat alle arme mensen gezegend zijn, want niet alle arme mensen gaan naar de hemel. Niet allemaal hebben ze het Koninkrijk van God. Sommige arme mensen zullen in de hel zijn.

Zo geldt ook:

Zalig bent u die nu honger hebt, want u zult verzadigd worden.

LUKAS 6:21

Hij spreekt tot Zijn discipelen. Met andere woorden, deze mannen behoorden tot het Koninkrijk van God, maar in wereldse dingen waren ze niet werkelijk gezegend. Ze waren niet rijk, ze waren niet verzadigd, ze waren niet altijd aan het feestvieren en lachen, en ze waren niet de populairste mensen. De meeste mensen vinden zulke levensomstandigheden beklagenswaardig. Normaal gesproken zouden we iemand benijdenswaardig vinden die rijk, welgesteld, veilig en populair is, en wiens leven één voortdurend feest of één voortdurende viering is. We denken: die kerel heeft het goed voor elkaar. In de wereld is dat tenminste het soort mens dat de meeste mensen willen worden. Zij beschouwen die man als de gelukkige man.

Maar Jezus zei tegen Zijn discipelen dat zij, hoewel ze geen van die dingen waren, juist de gelukkigen waren. Zij waren degenen die benijdenswaardig waren. Met andere woorden, Jezus leerde Zijn discipelen een volkomen nieuw waardestelsel. Ze waren uit de wereld gekomen. Het waren Joodse mannen. Ze hadden dezelfde opvattingen als de meeste van hun Joodse tijdgenoten, en dat waren tamelijk wereldse

opvattingen. Maar Jezus riep hen uit de wereld om deel van Zijn Koninkrijk te worden. Bij een latere gelegenheid vertelde Hij hun dat de wereld hen waarschijnlijk zou haten, omdat Hij hen uit de wereld had geroepen. Toch riep Hij hen om een alternatieve samenleving te vormen en daar uiteindelijk leiding aan te geven, een samenleving met volkomen andere waarden dan die van de wereld.

Op een andere plaats, in Lukas 16, zei Jezus dat de dingen die onder de mensen hooggeacht worden, voor God een gruwel zijn. Het is dus heel duidelijk dat de waarden van het Koninkrijk van God en de waarden van gewone mensen volkomen tegengesteld zijn. Dingen die gewone mensen hoogachten en begeren, zijn voor God een gruwel. De meeste mensen willen rijk en verzadigd zijn en willen dat er goed over hen gesproken wordt. Maar Jezus zei:

Wee de mensen die zo zijn, want zij hebben nu hun vertroosting. De discipel die zich niet om die dingen bekommert, of die ze niet bezit hoewel hij zich er enigszins zorgen over maakt, kan door de wereld als beklagenswaardig worden beschouwd. Maar omdat die persoon het Koninkrijk van God heeft, heeft die persoon God en is hij daarom rijk, benijdenswaardig en gezegend.

5

Het karakter en loon van Jezus' discipelen

In het Evangelie van Mattheüs gaan deze zaligsprekingen over geestelijke dingen: arm van geest zijn, zachtmoedig zijn en behoren tot degenen die treuren, barmhartig zijn en vrede stichten. Hij spreekt niet over hun maatschappelijke positie. Hij spreekt over hun geestelijke karakter. In elk geval zegt Hij dat een bepaalde groep mensen gezegend is, en Hij vertelt waarom. Hij zei dat de armen van geest gezegend zijn, omdat het Koninkrijk der hemelen van hen is. Zij die treuren zijn gezegend, omdat zij vertroost zullen worden. De zachtmoedigen zijn gezegend, omdat zij de aarde zullen beërven. Zij die honger en dorst naar gerechtigheid zijn gezegend, omdat zij verzadigd zullen worden. De barmhartigen zijn gezegend, omdat zij barmhartigheid zullen verkrijgen. De reinen van hart zijn gezegend, omdat zij God zullen zien. De vredestitelers zijn

gezegend, omdat zij kinderen van God genoemd zullen worden. En natuurlijk zijn zij die om de gerechtigheid vervolgd worden gezegend, omdat het Koninkrijk der hemelen van hen is.

Merk op dat Jezus bij elk van deze zaligsprekingen een reden geeft waarom deze mensen zalig worden genoemd. Elke reden verschilt van alle andere, behalve dat de eerste en de laatste hetzelfde zijn. De armen van geest aan het begin zijn zalig, omdat het Koninkrijk der hemelen van hen is. Aan het einde zijn zij die vervolgd worden omwille van de gerechtigheid zalig, omdat het Koninkrijk der hemelen van hen is. Daarmee is de cirkel rond.

We moeten begrijpen dat Jezus hier niet acht verschillende groepen mensen beschrijft, die elk hun eigen afzonderlijke zegeningen zullen ontvangen zoals die zijn beschreven. Hij spreekt over Zijn discipelen. Alle acht uitspraken moeten op hen van toepassing zijn. Dezelfde mens, dezelfde christen, hoort arm van geest te zijn, iemand die treurt, iemand die zachtmoedig is, iemand die hongert en dorst naar gerechtigheid, iemand die barmhartig en rein van hart is, iemand die vrede sticht en iemand die vervolgd wordt omwille van de gerechtigheid.

Tegelijkertijd gelden voor diezelfde christen deze beloften:

van hen is het Koninkrijk der hemelen; zij zullen getroost worden; zij zullen de aarde erven; zij zullen verzadigd worden; zij zullen barmhartigheid ontvangen; zij zullen God zien; zij zullen kinderen van God genoemd worden.

Dat zijn allemaal verschillende zegeningen die voortkomen uit het deelhebben aan het Koninkrijk der hemelen, het Koninkrijk van God.

Jezus vertelt Zijn discipelen dat zij degenen zijn die te benijden zijn. Ze zullen lang genoeg met Jezus optrekken om zich dat soms af te vragen. Ze zullen zien dat hun populariteit afneemt. Ze zullen zien dat hun bezittingen hun worden afgenomen. Ze zullen meemaken dat ze worden vervolgd en van de ene stad naar de andere worden verdreven. Misschien zullen ze zich op een gegeven moment afvragen: „Is dit werkelijk een weg waarvan we blij zijn dat we hem zijn ingeslagen?” Hij zegt tegen hen: „Dit is de juiste weg. Het is een zware weg, het is een smalle weg, maar het is de juiste weg en het

is een gezegende weg.” Zij die deze weg inslaan, zijn te benijden. Zij zijn degenen die bevoorrecht zijn. Uiteindelijk zijn zij degenen die gelukkig zijn. Dit zijn degenen aan wie het Koninkrijk van God wordt gegeven.

Ik wil elk van deze zaligsprekingen afzonderlijk behandelen. Dat zal enige tijd kosten, want ze zijn zeer inhoudsrijk. Om te beginnen is geen van deze zaligsprekingen een nieuw idee dat Jezus introduceerde. Ze worden allemaal, of in elk geval bijna allemaal, in vrijwel dezelfde bewoordingen in het Oude Testament uitgesproken.

Toen Jezus zei:

Gelukkig zijn de zachtmoedigen; zij zullen de aarde erven, was dat simpelweg een uitspraak die rechtstreeks uit de Psalmen kwam:

Maar de zachtmoedigen zullen de aarde bezitten en vreugde scheppen in grote vrede.

PSALMEN 37:11

Toen Jezus zei dat de reinen van hart God zullen zien, zeggen de Psalmen ook dat degenen die Gods heilige berg zullen beklimmen en in Zijn tegenwoordigheid zullen wonen, degenen zijn met een rein hart en schone handen.

Jezus herhaalt eenvoudig dingen die al in het Oude Testament staan, maar Hij plaatst ze in een nieuw licht. Hij brengt ze naar voren op een tijdstip en in een situatie waarin de discipelen ze moeten horen. Ze moeten de bemoediging krijgen dat ze niet de verkeerde weg zijn ingeslagen. Zij zijn degenen die gelukkig zijn. Later zullen er gelegenheden komen om daaraan te twijfelen, maar ze moeten er niet aan twijfelen, want Jezus bevestigt dat God bereid is hen langs deze weg te zegenen.

Christenen die hier in het moderne Amerika naar luisteren, zien misschien niet veel overeenkomst tussen onszelf en degenen die Hij als zalig beschrijft. Dat zou ons even moeten laten schrikken. Het zou ons moeten doen afvragen of onze eigen voorspoed en ons eigen comfort ons misschien hebben beroofd van de zaligheid die Hij beschrijft. We hoeven daardoor niet gevangen te zitten. Het is mogelijk om alles achter te laten en Jezus Christus te volgen, zoals Hij Zijn discipelen opriep te doen.

We zullen dit uitvoeriger bespreken wanneer we de zaligsprekingen een voor een behandelen. We zullen bekijken hoe daarin de waarheid van het Oude Testament doorklinkt en hoe ze verder worden uitgewerkt in het onderwijs van Jezus en in het latere onderwijs van het Nieuwe Testament.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 10:5-6
- Mattheüs 10:18
- Mattheüs 5:1-12
- Lukas 11:27
- Lukas 11:28
- Openbaring 1:3
- Openbaring 20:6
- Lukas 6:20-26
- Lukas 6:20
- Lukas 6:21
- Psalmen 37:11

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.